

Congresul de la Viena și popoarele

“... cauza o găsim tot în Alianță, căci documentul ei fondator susținea că cei trei monarhi fuseseră aleși de Dumnezeu; în alte cuvinte, legitimitatea lor era de ordin divin. Astfel era reafirmată viziunea tradițională asupra societății – de sus în jos – în care puterea venea de la Dumnezeu și nu era acordată suveranului de către popor. În practică, asta însemna că monarhii refuzau să răspundă cererilor de reprezentare politică venite din partea elitelor, care încep să-și exprime criticile în presă sau în parlamente. Și când nu se făceau auziți, protestatarii ieșeau în stradă: a se vedea revoltele studențești din Germania anului 1817. Prima reacție din partea Marilor Puteri a fost de a suprima vocea parlamentelor și de a cenzura presa. În plus, monarhii au început să-și împrumute reciproc armatele pentru a zdrobi revoltele – pentru că termenul de pace implica și un regim de *ordine și lege*, aceste acțiuni erau justificabile. Astfel, *pacea* devine sinonimă cu represiunea nemulțumirilor populare. În 1830, Czartoryski se plângea că, deși pacea perpetuă fusese concepută de cei mai puternici monarhi de pe Continent, diplomația a corupt-o și a transformat-o în venin. Sistemul congresului a devenit rapid un sistem în care monarhii, uniți, se sprijineau reciproc împotriva opoziției interne (cu precădere parlamentele).” (Stella Ghervas – Congresul de la Viena și pacea europeană)